

Til lovforslag nr. L 133

Folketinget 2010-11

Skriftlig fremsættelse (9. februar 2011)

Justitsministeren (Lars Barfoed)

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven (Forenkling af bødesagsprocessen)

(Lovforslag nr. L 133)

For at sikre en bedre udnyttelse af ressourcerne og større fleksibilitet i opgavevaretagelsen hos anklagemyndigheden og domstolene, lægges der med lovforslaget op til en ordning, der giver domstolene mulighed for at afsige udeblivelsesdom i sager, hvor der er udstedt bødeforelæg, uden afholdelse af et retsmøde, hvis tiltalte ikke udtrykkeligt har anmodet om at få sagen behandlet i et retsmøde.

Ordningen indebærer, at det i bødeforelæg kan angives, at den pågældende – hvis bødeforelægget ikke vedtages – uden yderligere varsel kan blive dømt for den lovovertrædelse, som bødeforelægget angår, medmindre den pågældende inden den frist, der er fastsat i bødeforelægget, anmoder om, at sagen behandles i et retsmøde. Hvis modtageren af bødeforelægget således hverken vedtager bødeforelægget eller anmoder om et retsmøde, vil retten – uden selv at rette henvendelse til den tiltalte forinden – kunne afsige udeblivelsesdom uden retsmøde, hvis der ikke er omstændigheder, der taler imod det.

Efter de gældende regler skal retten, når den modtager en bødesag fra anklagemyndigheden, fastsætte tid og sted for en hovedforhandling og indkalde tiltalte til hovedforhandlingen. Udebliver tiltalte fra hovedforhandlingen uden oplyst lovligt forfald, og er der ikke omstændigheder, der taler imod det, kan retten afsige en såkaldt udeblivelsesdom. Det sker i praksis i meget vidt omfang i sager, hvor der er udstedt et bødeforelæg.

Den foreslåede ordning betyder, at der fremover ikke skal reserveres retslokaler og afholdes retsmøder med tilstedeværelse af både en dommer og en anklager i sager, hvor tiltalte ikke ønsker at møde op. I stedet vil dommeren kunne behandle sagerne, når de bedst kan passes ind i forhold til dommerens øvrige opgaver. Domstolene undgår endvidere at skulle sende den tiltalte en indkaldelse til hovedforhandling eller i øvrigt at kontakte den tiltalte. Samtidig fastholdes princippet om, at alene domstolene kan pålægge strafansvar i sager, hvor den pågældende ikke erklærer sig skyldig.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til det Høje Tings velvillige behandling.